

РЕШЕНИЕ

№ 2872

гр. София, 31.08.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II отделение 23 състав, в публично заседание на 07.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **4164** по описа за **2008** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.215, ал.1, вр.чл.214, т.1 от ЗУТ и е по реда на Глава деветнадесета от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Със Заповед №РД-09-50-198/26.12.2007г., издадена от Г. А. на С. е одобрено: 1. Изменение на План за регулация /ПР/ на в.з.Б., кв.5А. Изменение на улична регулация между о.т.312 и о.т.313. Отреждане на нов УПИ VIII-2003 по кафявите линии и цифри и с корекциите в зелен цвят, съгласно приложения към заповедта проект; 2. Изменение на План за застрояване /ПЗ/ за УПИ VIII-2003, кв.5А, в.з.Б. с корекциите със зелен цвят, съгласно приложения към заповедта проект.

Заповедта е била обжалвана от П. Х. М., Ц. Д. Х., М. З. Х., И. З. Х., П. А. М., И. Р. Х., Х. Р. Х., Д. Р. Х. и Н. К. С., като наведеното в жалбата основание е за нарушение на материалния закон. Конкретните фактически твърдения в подкрепа на жалбата са, че собственият на жалбоподателите имот бил включен в УПИ VIII-2003 без тяхно искане и съгласие.

В с.з. пред АС-С. град жалбоподателите, чрез пълномощника си А.Л. поддържат жалбата и молят за уважаването ѝ, както и за присъждането на направените по делото разноски.

Заинтересованата страна П. А. С. се представлява А.М, която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ без да излага конкретни съображения в подкрепа на това. Останалите заинтересовани страни-А. Д. Щ., В. С. Щ., С. С. М., Смиеон П. С., Д. Й. П. и О. П. С., последният чрез С. П. С.-не се явяват, не се представляват и не изразяват становище по жалбата.

Ответникът не се представлява в с.з. пред Административен съд-С. град, но в

съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена на съда е изразил становище за неоснователност на жалбата, аргументирано с твърдения, че обжалваният проект е изработен по искане на собственика на ПИ пл.№ 2003, кв.5а, м. в.з."Б." и съгласие на Г. А. на С.. Спазени били и предвижданията на по-високия по степен план-ОУП.

Административен съд-С. град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване и от лица легитимирани да го оспорят-чл.131, ал.2, т.1, вр.ал.1 от ЗУТ, в съответствие с Определение №3359/15.03.2010г., постановено по адм.дело №6807/2009г. по описа на Върховен административен съд, с което е било отменено прекратителното първоинстанционно определение от 09.03.2009г. и делото-върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган. Компетентността на органа произтича от чл.129, ал.2 и §1, ал.3 от ДР на ЗУТ и Заповед №РД-09-1865/2.10.2003г. за делегиране на правомощието на К. на СО да одобрява ПУП в обхват до три квартала по чл.129, ал.2 от ЗУТ на Г. А. на Столична община/ л.25-л.29 от досието на делото/. При издаването ѝ, обаче е допуснато нарушение на материалния закон-отменително основание по чл.146, т.4 от АПК:

Обжалваната заповед е издадена на основание чл.134, ал.2, т.6 от ЗУТ, съгласно който влязъл в сила ПУП може да бъде изменен при наличие на съгласие на всички пряко заинтересовани собственици. В конкретния случай, административното производство е започнало по молба на А. А. Василев с В.№АГ-94-А-146/28.07.2005г. /л.40/ за процедиране на проект за подробен устройствен план за ПИ пл.№1724, нов 2003, УПИ VIII, кв.5а. След подаването на молбата, а именно на 03.08.2005г. Александър Василев и Росица Василева са прехвърлили собствеността на същия ПИ чрез договор за покупко-продажба, сключен във формата на нотариален акт /№180, т.І, рег.№3452, дело №165/2005г. на нотариус рег.№187 в р-ра на НК и район на действие-СРС, л.53-л.54/ на заинтересованата страна по делото П. А. С.. Едновременно с това, жалбоподателите по делото се легитимират като собственици с констативен нотариален акт за собственост на недвижим имот придобит по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, а именно нот.акт №96, т.IV, рег №11438, дело №597/2006г. на н-с, рег.№340 в р-ра на НК и район на действие-СРС /л.5/. Този недвижим имот съгласно приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по извършената СТЕ попада частично в процесния №1724/2003-по букви А-Л-Г-А от скицата към заключението / л.142-л.144/. При това положение и след като са налице два надлежни титула за собственост-нот.акт №180/2005г. и нот.акт №96/2006г., легитимиращи различни лица /частично/ като собственици на процесния ПИ№1724 /2003/, за когото е било одобрено изменение на ПР и ПЗ, означава, че е налице спор за собственост, който нито административният орган, нито съдът в пределите на настоящото съдебно производство е властен да разреши. Последното е в компетентността на гражданските

съдилища по общия исков ред. До неговото разрешаване, нито жалбоподателите, нито заинтересованата страна П. А. С. /субституирал се в правното положение на праводателя си А. А. Василев, инициирал процедурата по изменение на ПУП/ могат да докажат за нуждите на административното производство собствеността си върху процесния ПИ пл.№1724, нов 2003 чрез представените от тях нотариални актове №180/2005г. и №96/2006г., доколкото последните, като си противоречат, взаимно се изключват. Оттук по дефиниция е невъзможно осъществяването на хипотезата на чл.134, ал.2, т.6 от ЗУТ, изискваща съгласието на всички заинтересовани собственици на имота, за когото се одобрява изменение на ПУП. При установеното основание за отмяна на обжалваната заповед, съдът намира за ненужно да извършва проверка за наличието на останалите основания за законосъобразност на обжалвания акт. При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, искането на жалбоподателите за присъждане на разноски е основателно и следва да бъде уважено за сумата в размер 510 лева общо, от които 60 лева- заплатена държавна такса, 300 лева-възнаграждение за вещо лице /по първоначална и допълнителна СТЕ/ и 150 лева-договорено и заплатено възнаграждение за защита от един адвокат.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.2-ро и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд С.-град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на П. Х. М., Ц. Д. Х., М. З. Х., И. З. Х., П. А. М., И. Р. Х., Х. Р. Х., Д. Р. Х. и Н. К. С. Заповед №РД-09-50-198/26.12.2007г., издадена от Г. А. на С., с която е одобрено:1. Изменение на план за регулация на в.з.Б., кв.5А. Изменение на улична регулация между о.т.312 и о.т.313. Отреждане на нов УПИ VIII-2003 по кафявите линии и цифри и с корекциите в зелен цвят, съгласно приложения към заповедта проект; 2. Изменение на План за застрояване за УПИ VIII-2003, кв.5А, в.з.Б. с корекциите със зелен цвят, съгласно приложения към заповедта проект.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. Х. М., Ц. Д. Х., М. З. Х., И. З. Х., П. А. М., И. Р. Х., Х. Р. Х., Д. Р. Х. и Н. К. С. сумата в размер на 510/петстотин и десет/ лева, представляваща направени по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните за сведение чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: